

Provincias: Un trimestre . . . 0'75 pes
Extranjero: Un año . . . 6'00
— Pago por anticipado —
Correspondencia y Administración
Luna, 27. — SÓLLER (Mallorca)

EN XERRIM

SEMANARI BILIGUE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Es torró de Nadal

A cá mestre Agapito, un fusté d'aquést reguías, hey há una grossa alegría aqué i demati.

Nada menos que mestre Agapito vol celebra enguañy sas festas de Nadal y per dit motiu ha duit un bossi net de torró d'aquést que se diu de l'ijona, lo qu'ha estat causa d'alsa una alegría inmensa an aquella casa, y fè trabucá es cervell an es fuy menut que no pot comprenda com un bossi de torró tant petit ha de bastá per cinc (mare, pare y tres fíys).

A la fi es rellojje de la Vila toca las dotse y madó Petronilia posa unes esto vayas a d'muni sa taula, hey anyadeix es de nés objectes necesaris per menjá y dona orda de que tothóm a sa taula, y en menos têmes des que s'emplea per di. A tothóm ja esta assegut an es seu respectiu puesto y oh horror! notan que sa mare per aume ta més s'alegría ha duit un cortó de vi de dotse lo qu'es causa de que bròtigue una estruendosa manbelleta da amb tanta furia, q'és fi segon casi fa toma a sa mare sa grixonera que dú. La destapa y se presenta a sa vista de tots un suculent arrós amb oli, qu'és rebut amb un'altre delirant ovació. Amb un instant sa grixonera es buidada posant s'arrós a dins es plats, y en menos têmes des que s'emplea per canta un credo es plats son buidats.

Después madó Petronilia los treu una cuxeta de coní y una aleta de gallina rostida, però ha resullat qu'heu ha rostít en poc seim y poc oli y ha sortit un poc si és no és, però aixó no ha quitat que fos rebut amb fervents aplausos.

A la fi s'acaba es rostít, y mestre Agapito fá du un plat net a sa dona y amb moltas de cerimonis vá a treure es tros de torró, y cuánt entre es rebut en sa Marcha Real que entona es fuy majó, es têmes qu'es segon toca es també amb dues cuyeras y un plat, mentres qu'es retit torná pensá com ibastará aixó per cinc. Mestre Agapito agafa es guí avet y divideix es tros de torró en dues parts.

Amb aixó senten veus d'un homo a dins s'entrada, que a la fi resulta esse es sereno que los vé a dona sas bones festes. Homo y dona acordan donarli dos céntims y tots dos surten per fé entrega des consabut capital an es sereno. Es fíys optan per quedarsé an es menjadó, miran y toquen un poc es torró y es fíys majó y es segon van a mirá desde es portai quina cara fá es sereno rebe t aquell petroci; amb aixó tornen tots y se seuen a sa taula, però oh barbaridat! ha desaparecut un des dos trossos de torró. S'ompare s'empija, y així com en breveta de teni cualidats detectivescas, m'embolica es fuy majó y li diu:

—Vamos, ¿tu qu'ets fet cuánt jo no hey he estat?

—M'he mirat es torró l'he tocat en so dit y men he anat an es portai.

—¿Y tú? —diu es veu an es fuy segon.
—Jo he alsat es torró, l'he mirat y l'he tornat deixá a dins plat, y men he anat an es portai.

—¿Y tú? —demana s'ompare an es fuy mes menut.

Aquést sa grata es cap, y alsant es de rre tros de torró en sos dos dits, diu:

—Jo he alsat s'altra tros així y he fet així —y el s'afica a dins sa boca d'hont ja no en torna sorti pús.

S'ompare li envesteix y li dona un ventim ventam d'aquést de padre y muv señor mio, y sa mare el tanca a dins es rebost, es têmes que mestre Agapito mira es plat des torró buit y exclama:

—Vaje, s'esta vist: Una persona no pot passa una festas de Nadal cumolidas.
PeP Nov

Per sa próxima setmana IGRANS INOCENTADES! ¡EXIT ACABAT!

An es lectós d'EN XERRIM. NADAL

- Nadal dia de torrons
- Nadal dia de rostits
- Nadal dia de farsits
- Nadal dia de cansóns
- Nadal dia de ets endlots
- Nadal dia de bons vins
- Nadal dia de fruits fins
- Nadal dia de ets atlots
- Nadal dia de pastós
- Nadal dia de panxadas
- Nadal dia de engatadas
- Nadal dia de dolsós
- Per Nadal un res se plañy
- Per Nadal un cantu y beu
- Per Nadal un homo veu qu'es feliz un pic en s'añy
- Y amb aquést tan feliz dia volem sé ben educats diguentvos lectós amats amb molta de cortesia:
- Desitjam passeu sas festas ben alegres y xalestis menjant porcellas rostidas, llevó gallinas farsitas, neulas, coques y torrons, grapinyadas y bom ons, fruitets ben confitadas anous y metles torradas

y beguen vi superió que vos alluñy sa fredó y an es covarts vos anim y vos fassigue entrá en fam Aixó es cuánt vos desitjam

ES REDECTÓS D'EN XERRIM

Torróns

Sebreu tois així com sona que per torróns de primera de tota especi y manera pero tot de classe bona; tan barato qu'un no'hu creu no'hu de doná altre passa mes qu'aná a s'Estany de Plassa y vos ne convensereu.

Tenda de Comestibles «Ca'n Putxet» de Gabriel Pomar, Plassa de sa Constitució. — SOLLER.

De sa Regió

EN XERRIM

dona sas bonas festes a tots es seus Corresponsals y los desitja que les passin amb més salut y alegría qu'ets altres anys.

DE MANACÓ

—Ola bon amic! ¿Quin senyal per aquí?
—He vengut a fé un petit negoci.
—Me alegro y... ¿que tal per Ciutat?
—Va con vá; fins que venga es Carnaval no anirem alegres.

—Per aquí ni d'una manera ni de s'altre; se passa es têmes amb un complet fastidi.

—¿Que no se fan reunionetas?
No. Perque resulta que ses sogres peteixan molt de beatas esquitarellas, y per conseguí un divertiment primé han de fé un acte de contricció, y llevó se concienci no el s'ho permet y quedám en lá.

En cuánt a ses que tenen ales, fa una temporada qu'es Batle las va xillá, y com no poporen volá tenen pó des falcó y domés van a Ciutat perque es tren las hi dú.

—¡Calla! ¿Qué no son sas Bosetas y na Riset?

—Heu ets endevinat.
—Casi sempre hey son; però no está xilladas, perque ahí capvespre, acompanyadas de sa mare vengueren a ca sa tia Maria (com li deys voltros des poble) y en tres pessetas me vaiix divertit bastant y han n'hagués volgut.
—Idó será que ja han tret plomes.
PELUT.

(Continuará)

DE ALGAIDA

Endevineya algaidahina.
A qué no endevinas qui és qui hey veu més en sa nit y a las fo-cas? Una ólibe.
—¡Cá homo una ólibe! Un mussol. —¡Cá homo un mussol. Idó una rata pinyada.
—Bé; una rata pinyada hey veu molt, agafa es moscartos en fosca per molta qu'en fassi, però... encara no es aixó. —Idó vé a inflá

moneyas; no'hu sé. —Idó s'Ajuntament d'Algaida. —¡Volste fé trons! sol's no tocas a Mallorca. —¿Qué vols dí? Ja veurás tú com ten donaré provas. Aquéstos homos que governen es poble algaidahi, van des cassino a casseua y de casseua an es cassino, y moltas de nits han d'atrevesá es poble amb una fosca tan gruxada que la poden taya amb un guinavé amb oscas. Y lo qu'és més admirable qu'apesá de navegá amb tante de fosca, encara no s'han romput may es nas voltant un cantó com molts el s'han romput per causa de no haveri fanals. ¿Y te penses tú que si no hey vessen més en sa nit que de día, no haguesen pesat fanals per la xeca y per la meca tenguent com tenen sa bossa des poble? —Tens rahó. Hey veuen mes que sas ratas pinyadas.
X. X.

DE BUNYOLA

Aquí van dues retxes per un pollo y una polla que tenen sa ditxa de viura an es carré de s'Arrabal y sa desditxa d'está mes anemorats qu'una pareya de porcellins.

Ell es un jove que cuánt no vá poré fé res en na Juanayna des carré de Sant Miquel, se llempia sas sebatas y sen aná a na Manela, y v'assé despatxat igualment que na Juanayna. Però així com ell no'n té gens no se picá y qu'ha estat, no rés.

Passaren varies setmanas y botant botant vengué sant Mateu, y ell que a la cuenta té un bon nás, digué: «Ara si li feya sa petició podia essé me donás un sí». Y dit y fet si torná presentá demenantli lo mateix ey com que qui té sa boca agra serca ferliersé dolsa accedi a lo que li demanava, li va doná dufces y altres cosas dolses y tot v'aná seguint com una seda. Però pasaren sas festas, y vent sa consabuda dulcinea que no seguiria igual, s'arromangá fins an es colsos y li digué: —Toní te vuy enterá: Idó munpara m'ha dit. —Fiya meua festas passadas coques menjadas.

Ets un animal de sol que pe sas parets sa viu.
Encara que sigas viu na Manela no te vol.

UN CARAGOL DE PAREY

D'ALARÓ

PRIMERA PART

¿Que no estau enterats de lo que passe, e dins aquést poble? Idó ni há un molt presumit o sia un que preten molt, y que per lo tant se pense essé més qu'ets altres, però no's qu'heu sia, perque tots es qui el coneixen el tenen per lo qu'és o sia per un no rés, y que consti que de lo que sol preteni més es, de teni es nás més grós qu'una pastenaga y més mal fet qu'un bunyol sense forat (que per cert l'hey té).

¿No sabeu qui és aquést? Idó es el senyó Juliá en Mariné «Gafa» o «Es Potecari des nás». Idó aquést honorable «Potecari des nás» es un qui sempre s'ha pensat essé més viu qu'ets altres volguentsé riura de totas sas personas hagudas y per havé, y fent befe de cualsevol, encara que no hey haje motiu per ferné, allá anónt no veu que sa befe la se pot fé a demunt ell, qu'és més pur que dat a fé y més torpe qu'una banastre de bresse.

